

מלכים ב פרק א

(ב) ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: (ג) ומלאך ה' דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון:

(ד) ולכן כה אמר ה' המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: (ה) וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: (ו) ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר ה' המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: (ז) וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה:

(ח) ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא:

(ט) וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה:

(י) ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכלאתך ואת חמשך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:

(יא) וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה:

(יב) ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו: (טו) וידבר מלאך ה' אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך:

(טז) וידבר אליו כה אמר ה' יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:

מלכים ב פרק ב

(א) ויהי בהעלות ה' את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל:

(ב) ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי ה' שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי ה' וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל:

(ג) ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום ה' לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:

(ד) ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי ה' שלחני יריחו ויאמר חי ה' וחינפשך אם אעזבך ויבאו יריחו:

(ה) ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום ה' לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:

(ו) ויאמר לו אליהו שב נא פה כי ה' שלחני הירדנה ויאמר חי ה' וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם:

(ז) וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן:

(ח) ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה:

(ט) ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי:

(י) ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה:

(יא) ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעלאליהו בסערה השמים:

(יב) ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזקבבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:

(יג) וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן:

(יד) ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה ה' אלהיאיאליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע:

(טו) ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:

מלכים ב פרק ד

(לח) ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים:

(לט) ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל סיר הנזיד כי לא ידעו:

(מ) ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכול:

(מא) ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר:ס

(מב) ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשירים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:

(מג) ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר ה' אכל והותר:

(מד) ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר ה': פ

מלכים ב פרק יג

(יד) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: